

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 4.

V Ptuj v nedeljo dne 22. januarja 1911.

XII. letnik.

Današnja številka ima zopet 2 strani priloge in šteje torej skupaj 10 strani ter več slik.

Kmetje v okraju sv. Lenart slov. gor. pozor!

V nedeljo, dne 22. januarja 1911, popoldne ob 3. uri se vrši v „Vereinshausu“ v Sv. Lenartu slov. gor.

veliki kmetjski shod,

na katerem se bode o važnih zadevah razpravljalo. Treba je, da tudi kmetjsko ljudstvo šentlenartsko enkrat odločno svoje mnenje povle! Treba je, da odločno protestiramo proti zločinski obstrukciji v štajerskem deželnem zboru, ki nam prizadeva tako velikansko škodo. Treba je, da se tudi napredni kmetje tega okraja združijo in da, trdni kot skala, zahtevajo svoje ljudske pravice.

Zato pa naj pridejo vsi na ta shod, kateri imajo srce za ljudstvo in voljo za delo! Tudi nasprotniki, ki se znajo in hočejo dostojno obnašati, naj pridejo. Seveda ne bodemo tega trpeli, da bi nam kakšni nahujskanci shod motili ali ga celo razbili.

Somišljeniki! Agitirajte za shod in pridite vsi! Sklicatelj.

Proti papežu!

Kje so tisti stari duhovniki, dobrotniki ljudstva, ki so dvigali duše v raj pravega krščanstva, ki so živeli, čutili in trpeli s farani, ki bi kot dobri pastirji žrtvovali svojo srčno kri za svoje ovce? ... Kje so častljivi starčki, ki so imeli vedno le Božjo besedo v ustah? ... Pomrli so in pod zeleno grudo počivajo! Za njimi pa je nastopila politična klerikalna duhovščina, ki z neverjetnim fanatizmom hrepeni po posvetni nadvladi. „Moje kraljestvo ni od tega sveta“, tako je učil On, ki je dal božansko svoje življenje za narode vsega sveta. Te Božje besede danes ne čujemo več. Mlada duhovščina jih je pozabila. Pozabila je na duhovniške čednosti, pozabila na ponižnost, pohlevnost, pokornost. Bolj posvetna kakor lajki sami je mlada duhovščina in ponosno dviga svojo glavo, stiska svojo pest ter skuša vpreči vse ljudstvo v jarem svoje nazadnjaške politike. Res, kje ste, vi pravi, nekdanji duhovniki, katerih se starejši ljudje še z globoko ljubeznijo spominjajo? V grobu počivajo. In ako vidijo divjanje in zapeljavanje in zatiranje njih novodobnih naslednikov, potem se morajo pač v grobu obrniti. ...

Kristus in aposteljni so prepovedali duhovščini politično delovanje. Vsak politikujoči duhovnik izdaja tedaj svetovo pismo. Ali kaj se brigajo naši mladi kaplani za to resnico! Svojo pot grejo naprej brez ozira na vse zapovedi in določbe. In nikomur se ne pokorijo!

Kolikokrat smo že doživeli, da so mladi kaplani, ki so nosili še lemenatarske hlače, napadali in vlačili po listih svoje lastne župnike. Sele te dni je kočevski kaplan in hujskač Ko-

pitar ruval in ščuval proti svojemu dehantu g. Erkerju. Vsak duhovnik, ki mu je Božja beseda več nego politični dirindaj, mora biti pripravljen, da se bodejo lastni njegovi duhovniški tovariši v njega zaganjali kakor brencelj v konja, da ga bodejo črteli, zatirali, denuncirali in mu škodovali na vse plati. Koliko tozadevnih slučajev bi lahko našli! Pa ne samo to! Tudi proti cerkveni oblasti kot taki, proti svojim od Boga in države postavljenim predstojnikom se politični kleriki zoperstavljajo. Iz političnih, narodnih ozirov se n. pr. niso udeležili zadnjih „Katoliških shodov.“ Škofijskim odredbam glede jezikovnih razmer se v uradu ne pokorijo, pastirska pisma razlagajo po svoje, ukazom, da naj se ne pečajo s politiko, se naravnost krohotajo. Župnik, dehant in škof so takemu mlademu kaplanu deveta briga; njih ukazi se ne vpoštevajo. ...

Ni čuda, da se je ta upornost mladih političnih duhovnikov razvila še huje in da ti fantje ne vpognelo svojega tilnika niti — pred svetim Očetom! Slovenski župnik F. S. Šegula je p. kr. enkrat javno povedal, da ti mladi politični kaplani vedno pri papeževih ukazih premišlujejo, ako je „pokorščina razumna.“ Par tednov je minulo od te izjave in že stojimo pred dejstvom, da se slovenska politična duhovščina z neverjetnim pogumom upira ukazu papeža samega! O tej stvari treba obširneje izpregovoriti!

Meseca novembra p. l. izdal je sv. Oče ukaz, ki je zlasti za naše razmere velikanskega pomena. Zapovedal je namreč v svoji oblasti kot vrhovni cerkveni poglavar in Kristovi naslednik, da ne sme biti noben katoliški duhovnik v posojilnicah, zadrugah, denarnih podjetjih itd. odbornik, predsednik ali blagajnik. Tisti duhovniki, ki so že doslej v takih poslih, morajo tekom 4 mesecev odstopiti. Utemeljil je papež ta svoj ukaz z določbami tridentinskega cerkvenega koncila. Gotovo pa je, da je ta prepotrebni ukaz posledica grozovitega klerikalnega poloma na Koroškem, nadalje poloma klerikalnih konzumov na Slovenskem sploh in enakih gospodarskih grehov. Kajti mi vemo dobro, da je stotero kmetov pri milijonski slepariji na Koroškem in polomu „konzumov“ izgubilo zaupanje v duhovščino in da je to dejstvo tudi veri grozovito škodovalo. Klerikalni konkurzi in bankeroti škodujejo veri veliko občutneje, nego vsi „brezverni listi“ skupaj.

To je tudi sv. Oče izprevidel in vsled tega je izdal svoj ukaz. Ali bilo je, kakor da bi kdo podregal v sršenovo gnezdo. Komaj se je namreč na Slovenskem največje razburjenje vsled propadanja „konzumov“ poleglo, ko so pričeli klerikalci že svoje denarne zadruge in posojilnice ustanovljati. Z njimi hočejo v prvi vrsti kmete gospodarsko odvisne napraviti. Kdor je dolžan, ta je od svojega upnika odvisen, — to je stara pesen. Tako odvisne ljudi pa hočejo črni klerikalci potem zlorabljati v svoje politične namene. Pri vsakih volitvah so klerikalcem dolžni ljudje za črnuhe

„zanesljivi“ volilci, na vsak klerikalni shod morajo priti, pokoriti se morajo v vsakem oziru klerikalni komandi. Tako bi bila utemeljena klerikalna nadvlada za večne čase.

Znano pa je, da so voditelji klerikalnih posojilnic na Slovenskem skoraj izključno politikujoči duhovniki. Predsedniki so, blagajniki, odborniki in sploh komandanti. Kar oni zapovejo, to se zgodi v teh denarnih zavodih. Nekaterim duhovnikom se to tudi prav lepo izplača. Tako ima n. pr. duhovnik dr. Krek kot načelnik klerikalne „Zadružne zveze“ baje 8000 kron letne „plače.“ Tako svotico niti najpohlevnejši človek ne izpusti rad. In naši klerikalci so že taki, da nabirajo zaklade, ki jih žre rja in molji.

Take so pri nas razmere in zato je udaril papežev ukaz kakor strela iz jasnega neba. Ako bi se ta ukaz uveljavil, — koliko nerednosti v posojilnicah bi prišlo na dan, katere zdaj pokriva črna suknja! Pa ves vpliv politične duhovščine na denarne zavode bi izgubil, kmetje bi si uredili sami svoje kreditne zadeve, — nikdo bi posojilnic ne mogel zlorabljati v strankarsko-politične namene.

Vse to so naši politični duhovniki takoj izprevideli. In zato so sklenili, da se natihoma uprejo in zoperstavijo papeževemu ukazu. To je pravzaprav tako neovpajoče dejstvo, da zgodovina katoliške cerkve zadnjih desetletij kaj ednega sploh ne pozna. To je revolucija zoper Rim, ki jo vprizarjajo tisti, kateri so prisegli Rimu pokorščino. Odkrito se seveda ti duhovniški politiki ne upajo zoperstavljati papežu. Zato iščejo lisičje zvižaje in jezuitska zavijanja. Naročili so n. p. svojim pokornim petolicem v posojilnicah v strogo zaupnem pismu, da naj ti v od lajkov podpisanim dopisu zahtevajo, da se mora duhovnikom sodelovanje pri posojilnicah dovoliti. Stem se hoče torej papeža prisiliti, da prekliče svoj ukaz. Ali papež je vendar nezmožljiv in zapoveduje! A klerikalni kolovodje hočejo sv. Očetu peska v oči natrositi, hočejo papeža naravnost ogoljufati.

Kako bode končalo? ... Res, daleč smo prišli, — katoliško ljudstvo mora papeža braniti pred napadi katoliških političnih duhovnikov. In potem se gotovi ljudje še čudijo, da vera peša.

Politični pregled.

Državna zbornica je pričela pretekli torek zopet svoje zasedanje. Baron Bienerth je predstavil svoje nove ministre in Čehi so pričeli zopet z ropotom in skandalom. To je že stara navada v našem „dragem“ parlamentu. V splošnem je politični položaj jako zmeden, kajti z novo vlado pravzaprav nikdo zadovoljen ni.

Med nemškimi klerikalci na Štajerskem vlada hud notranji boj in očitajo drug drugemu politično sleparijo. Zdaj je klerikalna stranka posl. Pantza in urednika Neunteufel iz svojih vrst izključila. Po našem mnenju pa velja tukaj nemška beseda: Pack schlägt sich, Pack verträgt sich!

Odstopil je papežev nuncij na Dunaju knez

Granito di Belmonte. Kakor znano, se je svoj čas sprl z našim zunanjim ministrom.

Narodna pogajanja v Pragi so zopet popolnoma pretrganja. Zopet ni prišlo do sporazumljenja med Nemci in Čehi. Gospodarska škoda, ki sledi tej norosti, je naravnost velikanška.

Ljudsko štetje je v nekaterih mestih že končano. Dunaj ima n. pr. 2,004.291 prebivalcev (pred 10 leti jih je imelo 1,648.335). K temu pride še 26.543 aktivnih vojakov.

Prvaško gospodarstvo. Slovenski listi vedno vpivajo, koliko občinskega denarja izdaja mesto Gradec v nemško-narodne namene. Ako vse skupaj zračunamo, znaša ta svota letnih 6155 K, kar za tako veliko mesto gotovo ni pretirano. V Ljubljani pa gospodarijo že leta sem slovenski narodnjaki. Glasom zadnjih podatkov izdajajo ti prvaki v enem letu v narodne namene 62.200 K. Premisliti se mora, da ima Ljubljana le 40.000 prebivalcev, vendar pa izdaja 10 krat več nego Gradec v narodne namene. Ni čuda, da je ta prestolica prvaškega gospodarstva in prvških polomov tako grozovito zadolžena, da njeni prebivalci že komaj izhajajo od samih plačil. Občina je prvakom ravno tudi le molzna krava v njih politične namene.

Stajersko-kranjska železniška konferenca. Da se doseže nekak sporazum glede nameravane zgradbe novih za zvezo Dunaj-Dalmacija-velevažnih železnic, sklicala se je konferenca, ki se je vršila 14. t. m. v Gradcu. Za Stajersko so se jo udeležili Edmund grof Attems, deželni odbornik dr. Link in deželni poslanec Jos. Ornič, ki se je za te načrte že velikih zaslug pridobil. Kranjsko deželo pa sta zastopala deželni glavar pl. Šuklje in stavbeni nadsvetnik Klimar. S to konferenco napravil se je v tem vprašanju velik korak naprej.

40 letnico praznuje te dni nemška država. kakor znano, je bila preje razkosana v male državice. Po vojski l. 1870/71, v kateri so bili Francozi grozovito premagani, posrečilo se je velikemu Bismarcku, zediniti te državice v enem skupnem cesarstvu. Prvi cesar je bil dotedanji pruski kralj Viljem I. V teh 40 letih postala je Nemčija močna in krepka. Obenem postala je pa tudi najzvestejša zaveznica naše države.

Na Rumunskem zahteva vlada 200 milijonov frankov za armado. Vojaški moloh žre pač po celem svetu kri in mozek narodov.

Dopisi.

Iz okraja sv. Lenart sl. g. Ljubi „Stajerc“, vredno bi bilo, da bi enkrat delo našega Roškarja in njegovih prijateljev v okrajnem zastopu malo ožigosili, ker to delo je za nas plačevalce naravnost nevarno, ter nam bode gotovo višje doklade prineslo. Preglejmo si samo zidanje ceste. Mi nismo nasprotniki dobrih cest, ali kako se pri nas zidajo, je škandal. Preglejmo si zidanje ceste skozi občino Porčič, katera se že 10 let gradi in še vedno ni gotova. Na kratak del je gotova, na kratak del začeta in večji del pa še taka, kakor je bila. Tisti deli ki so začeti in niti gotovi niso, pa so že za popravilo. Tedaj dvojno delo in dvojno plačilo! Saj Roškar in Kramberger ne plačata, pač pa kmeti. Ta cesta še ni gotova in začel, pa samo začel je okrajni zastop zidati cesto skozi Senarsko na Sv. Anton. Zakaj so to cesto samo zidati začeli? Da bi volilce goljufali, ker obečajo jo že od Abrahama sem. In s to cesto ravno tako delajo, kakor z ono skozi Porčič. En del začeti, nič gotovo, tako da sedaj nihče ne more več voziti. Zakaj pa bi se ne bi tisti deli ceste, katere so začeli delati, tudi izgotovili? Zakaj pa je okrajni zastop od občine Senarske že prej denar zahteval za to cesto, kak še so je merili? In zakaj še okrajni zastop od te občine sedaj več zahtevlje, ko še vendar to delo ni toliko veljalo, kakor je ta občina plačala? Ako mora občina toliko denarja šteti, si lahko sama ceste zida. Zida znabiti okraj dele ceste samo zato, da bode potem lahko višje je doklade zahteval? Ako ima tajnik Kramberger toliko časa, da lahko proti nemški šoli agitira, mora tudi za okraj čas imeti. Ker nemške šole ne bode Kramberger in tudi ne okraj plačal, pač pa to kar okrajni zastop preveč in skozi nečuvnost za okrajne ceste izda! To nedeljo 22. t. m. ob

3. uri bode v sv. Lenartu shod. Na tem shodu bode treba tudi o prvškem gospodarstvu v našem okraju govoriti.

Iz Vurberga. Smešnica: (V hišo stopi gospod, ki se je nekoč zaklel, da ne prestopi praga dotične hiše. Šlo se je menda tistikrat za nekega zgubljenega otroka. Ker pa so se bližale zopet občinske volitve, trebalo se je vendar ponizati, ker v tej hiši je — moč). Na pragu sreča domačo dekle Paulo. Gospod: Kako si bleda, Paula! Kaj ti je, vsaj nisi bolna? Paula: Tako nekako, slabo mi je. On: Sirotica! dal ti bom jaz nekaj, da ti bo bolje. Na! Ona: Oh gospod, kako ste dobri! (z hvaležnim pogledom). On: Kaj boš hvalila saj ne stane več kot 10 kron. Ona: Oh gospod, kako ste dobri! (z ljubeznivim pogledom). Janez ki je videl je rekel, da je bila pijača, Meta ki je tudi videla je rekla, da je bila — maža. Naj bo kakor hoče, Paula je zdrava in tudi rudeča, odkar zahaja gospod zopet v hišo.

Vurberg. Saj Vam je menda znano, gosp. urednik, da je naša fara in občina v obče strogo pobožnega mišljenja. Da je fara pobožna, je pač zasluga našega gosp. župnika. Če pa ima g. župnik tudi za občinsko upravo enake zasluge, presodite Vi, gosp. urednik. Znano je namreč, da je glava vsega političnega in volilnega gibanja župnik. Občina ima nad 6.000 K. v hranilnah, 400 K v posojilih, 1.600 K v obligacijah, toraj nad 8.000 K, kar kaže skrbno gospodarstvo občinskega odbora pod pokroviteljstvom župnikovim. Na kak način prištedi občina ta denar, hočem Vam, g. urednik, v naslednjih vrstah pokazati; samo če date to v natis, uzegne krčiti celo papir, če se bo pisalo nanj, kako skrbi občina za reveže. Občinski ubožec Jože Golob je hodil od hiše do hiše. Pretečen teden (bil je že dalje časa bolan) oslabej je popolnoma. Da ne bi umrl pri hiši A. Štaneta, najel je imenovani posestnik dva moža, ki sta imela zavleči 80 letnega starčka h kmetu Francetu Krefl. Držala sta ga za pazuhe in vlekla, v tem ko je starec brusil z nogami po trdi zmrzjeni cesti. Ko je pa zagledala gospodinja od daleč, kakega gosta — dobijo k hiši, začela je vpiti in zmerjati, da se je razlegalo po vasi. Moža sta popustila nesrečneža pred listnjakom, od koder se je z zadnjimi močmi zavlekel v hlev. Menda so tudi v hlevu pozabili na njega; šele drugo jutro so ga preiskali, ker se ves čas zganil ni, kajti bil je mrtev. Zanimivo je tudi, da je Franc Krep sin Janeza Krefl, gostilničarja in veleposestnika, o katerem je bila še pred nedavnim časom polna vsa javnost, in kateri pri vseh mogočih prilikah z „Bog nas vidi“ in „Bog je pravičen“, svojo pobožnost izraža. Tudi

je zanimivo, da je Janez Krefl ni sprejemal tega reveža pod streho, kak je določil občinski odbor; le nekaj dni pred smrtjo, pravijo da je prenočil v kónjskem hlevu Kreflovem, pa še tedaj je baje dobil siromak zjutraj z bikovico čez pleča, ker ga hlapec ni našel tam, kamor so ga zvečer položili. (Če je to gotova rasnica, Vam bom prihodnjič poročal.) Krefl! „Bog je pravičen“. — Pred leti je umrla ženska sirota. Hodila in vlačila so jo slednjič bolno od hiše do hiše. Slednjič dalo jo je županstvo vendarle prepeljati v bolnišnico, pa prepozno; umrla je na vozu brez tolažbe sv. vere, ki ji je v občini toliko... Pred nedavnim časom zbolel je občinski ubožec Cvetko. Vlačili so ga jednako prejšnim. Slednjič ga ni hotel nikdo več sprejeti, ker se je bal, da bi mu umrl, ter s tem občutne stroške napravil; ker občinski naš urad, ne plačuje rad. Slučajno imel je ravno takrat konjederec ali šintar opravka v bližini dotične hiše, kjer se je nahajal imenovani ubožec. Čujtel! Naprosil je nekdo šintarja, naj naloži še to „nadlogo“ in jo zapelje v bolnišnico. Konjederec se je pošalil, da kogar ima on enkrat v rokah, ne bo več nadlegoval nikogar. In res, ko je pripeljal iz Krčevin na okrajno cesto, ni bilo več Cvetka med živimi. — Pa vsaj ni šintar zastoj vozil? Pač? — Toliko za danes od občine, njenih članov itd. V prihodnjic več v drugih zadevah. Gospodu župniku bi pa svetovali, da bi tudi v takih stvareh s svojo politično modrostjo delovali na in za blagor revežev.

Opazovalec.

Dornava pri Ptuju. Res redek slučaj, da bi kmet kmeta učil. Dne 15. januarja t. l. je prišel na željo naših občanov vzoren kmetovalec g. Vičanski Škerlec od Velike Nedelje na gospodarski shod, ki je bil na ta dan sklican za našo precej veliko vas. Gosp. predavatelj Škerlec nas je v jednatih in prijaznih besedah marsikaj koristnega za blagor kmeta iz svojih 18 letnih gospodarskih izkušenj podučil. Njegove poljudne besede o napravi novih travnikov, o pripravljanju semen za setev s strojem in o deteljni setvi po najnovejši iznajdbi so vplivale močno in čudno na nas zborovalce, ter smo sklenili, da začnemo tudi mi te naprave. Razložil nam je tudi napake pri poljskih rastlinah, ki jih imamo na naših njivah vsled ozkih ogonov s štirimi brazdami, kar v resnici priznamo. Velevažnega pomena za nas je tudi bilo, ko je gosp. Škerlec v 20 minutah v brzoparilniku „Alfa“ klajo skuhal, ter smo potem skusili krompir in repo, kar je bilo v resnici tako kuhano, kakor je prej povedal. Ta brzoparilnik „Alfa“ je pripeljal ta dan sem nam znani kmetovalec iz Cunkovec, kar smo tudi željno pričakovali. Po naši vasi

Boj z anarhisti.

Poročali smo že o boju, ki ga je imela policija v Londonu z ruskimi anarhisti. Kakor znano, so ti anarhisti ustrelili več policajev. Potem so se skrili v neki hiši, iz katere so ure dolgo na policijo in vojake streljali. Končno so tudi hišo zažgali in našli v plamenih svojo smrt. Naša slika kaže gorečo hišo po boju v trenutku, ko nastopa požarna bramba, da zaduši plamena.

Nach der Beschussung der Anarchisten-Burg in Houndsditch (London)

Zadnji čas je!

Kdor še nima

„Stajercovega“

kmetškega

koledarja,

naj si ga takoj nabavi!

se sedaj govori, da čez to mašino ni nobene, kar jih kmet rabi in da si vsi do prihodnje jeseni naročimo t. brzoparilnik „Alfa“. Gospodu Škerlecu pa se spoštljivo za vse nauke zahvaljujemo, ter ga v mesecu maju t. l. obiščemo, da si še marsikaj novega ogledamo na njegovem posestvu.

Verače pri Kozjem. Priljubljeni nam „Stajerc“! Blagovoli sprejeti od svojega nepoznanega a vnetega pristaša par vrstic o veračkih klerikalcih, kateri so v veliki nevarnosti, da od samega napuha, kakor žaba v pravljici, ne počijo. Med njimi je seveda v prvi vrsti veraški župan g. Jakob Broha, po milosti župnika Kranjca, s katerim najraje kvarta — cerkveni ključar na Bučah. „Babulčov“ Jaka je znan vsled svojega plitvega življenja, kot slab denar, daleč na okoli. Goloto svojega življenja skuša prikrivati s tem, da se laska in prilizuje osebam, katere potrebuje pri svojih spletkah in ki bi ga znali razkrinkati. Vsled svoje neprimerne častihlepnosti je postal marsikaj, o katerih stvarih nima niti pojma, še manj pa zmožnosti izpolnjevati vse dolžnosti svojih stanov, ter odgovarjati vsem zahtevam svojih služeb; pač pa premetuje politične kozle in strelja prazne luknje v zrak. Najbolj mu smrdi „Stajerc“ in ljudi, kateri ga berejo ali v njega dopisujejo, ne more kar žive videti. Nekemu mladeniču-bolniku je odrekal „ubožni list“ samo zato, ker je vnet zagovornik „Stajercijanske“ stranke. Nekemu živinotrcu sta hotela z župnikom Kranjcem vzeti cerkveni sedež in to vsled tega, ker ne trobi v njegov rog. G. župan Jaka Bovha je prisegel na „sveto“ bandero dr. Korošca, ter se je proti volji njegove boljše zakonske polovice, ki je nekoč hotela, da opusti županovanje — zavzel, da uniči vse „Stajercijance“. Obžalujemo, a do sedaj se mu to še ni posrečilo. Koliko skrbi naš župan, o povemo ob prikliki redoma, ker naš namen je: razkrinkati naše klerikalčke. Bili smo mirni, dokler se nas ni preveč izzivalo in politično preganjalo ter nam kratilo splošne pravice. G. urednik! Vas pa prosimo, da počuete Jakata, da pred postavo smo vsi ednaki in da nima pravice „Stajercijancem“ utrgavati njihove „gepire“. Kje se še nahaja človek, ki bi verjel prilizanim besedam klerikalnih škrijcev, ki gledajo le na svojo korist, kajti nesebičnosti ni opaziti v klerikalnih vrstah, dasiravno se klerikalni „Slov. Gos.“ v imenu svoje stranke toliko ponaša z njo! G. J. Bovhata pa povemo na uho: Kdor ima masla na glavi, naj ne hodi na sonce! Nadaljevanje prihodnjič! Gradiva dovolj! — V imenu tukajšnjih naprednjakov: Selsky.

Dol pri Hrastniku. Orka štelaža! Kaj pa je to? kaj neki imajo zopet Dolanci, da tako letajo dolski frakarji gor in dol; ali kje gori ali kaj je? To moram pa bolj natanko pogledati! Hitro skočim po svoj rešpetlin in ga nastavim doli v vas. Kaj vidim? Od šole gor koraka ena trupa ljudi, na čelu jim je učitelj Jurko-benko; vsi se nekaj jezno drže, kakor žaba, kadar vidi sovražnika. Kmalu za njim pride en močič z drugo bando; no, kdo so pa tisti? A ja, žnidar Stefančič je; morda grejo kam novo leto piskat ali svečnico pet, si mislim in gledam dalje. Kar pride vun iz Babčove hoste eden, opirajoč se na debelo palico in teška sapajoč, sem precej spoznal, da ta človek je bolan, če ne na duhu, pa saj telesno. Ko ga bolj ogledam, vidim da ima „Herzklopfen“; ej revež ubogi, kam tako hitiš? Gotovo mora biti nekaj posebnega na Dolu, ker pri cervki te že dolgo nismo vidili, so vsi rekli. Spet gor po cesti pridrdra en parnič, na katerem sedi Malovrh; tam zopet gre nekaj frakarjev, Rošov „dohtar“ Franc in še nekaj drugih neboditrebah, kakor: Zore, Strahovnik, Bedene, Musar, Joškovič Jošk, na čelu jim šuštar Dolinšek brez šušterskega stola, katerega je nehote doma pozabil. Čisto od zadaj pa pridejo neki debeli gospod; to so pa gotovo kak stotnik ali general, ker jo tako urno mahajo, misleč dohiteti svojo „forpatrolo“; sem jih komaj vjel na svoj rešpetlin. Kaj vidim? Njih ekselcena gospod dacar so, ki tudi mahajo na vse strani, loveč teško sapo, proti občinski hiši. Ko premišljam, kaj imajo tam opraviti, pride neka stara ženska in mi pove, da so danes občinske volitve na Dolu. Oj ubogi Dolanci, danes Vam je odbila zadnja ura, ker vse gre nad Vas, šuštarji, žnidarji,

učitelji, dohtarji, bolniki in po vrh še nekaj zaslepljenih rudarjev, ki so jim šli na lim, da morajo z liberalci zvrtati zasmehovanje. Če pa vas danes ne denejo v žakelj, potem pa niso vredni pol fajfe tobaka! Sama „inteligenca“! Če v prvem razredu ne zmagajo šušterji, bodo v drugem žnidarji, če se ti ne, pa v tretjem čisto gotovo svetovno znani gosp. Cuzatov Jaka, profesor neumnoslovja, makrature, odbornik faflovcev, piskrovcesev in druge šušmarije; temu se ne boste vstavili. Pa kako, da so eni šli v občinsko pisarno, drugi pa ne? No, zunaj so ostali tisti, ki nimajo in jo nikoli ne bodo imeli volilne pravice na Dolu to so: Roševi fantiči, Peklarjev modrijan in Gnusov „kikiriki“. Pa kakor sem vidil skozi moj rešpetlin, se jim presneto slabo godi pri volitvah, ker so še ta stara rega Gnusa spravili na noge. O ubogi revež! koliko so se trudili sloveči zdravniki s teboj, pa te niso mogli spraviti več mesecev na noge in tudi v šolo ne, čeravno je trikrat manj pota, kot do občine. Ali bi ne bilo boljše, če bi lepo doma ostal v postelji in ne vžival sedaj tolike blamaže? Saj ste vidili liberalci, kako ste v državno-in deželnozborskih volitvah slavno pogoreli in sedaj pa še pri občinskih. Nikar se ne silite in repenčite, za liberalce na Dolu ni prostora. Odklenkalo vam bo kmalu! Še nekaj moram povedati. Ko so se vrata občinske hiše za starim Gnusom in dacarjem za vselej zaprla, se je dacar na cesti še enkrat žalostno nazaj ozrl in ko bi ga sram ne bilo, zavalil bi s celjskim grofom Urhom: „Še danes občinski odbornik in nikdar več!“ — Mi Vam pa kličemo s prerokom Menelikom: Ura je prišla, štruca je pečena in dobili ste vsak svoj delež!

Iz šmarskega okraja. Mislili in želeli smo si, da nas letos ne bodo več v Božiču naši božji berači nadlegovali; pa nekaj izjem je, vsa čast jim. Leto je že bilo tako slabo. Pa ti nikdar siti berači so vsako hišo in kočjo obiskali; posebno bi morali imeti do kočarjev usmiljenja, ker še morebiti v praznikih niso zabeljenih jedil imeli. S tem so pokazali usmiljenje do bližnjega. To jim jemlje vsak ugled pri ljudstvu. Že vaški otroci se iz tega norčujejo in pravijo: Glejte jih, že pa fehtat grejo! Mi smo bernjo že zdavno poplačali, kakor tudi domače berače siromake pri občini plačujemo in če bi kak žandar zdaj takega siromaka beračit videl, bi ga gotovo zasačil, ker je odplačan in nima pravice več beračiti. Čudno pa je, da kak žandar kakega odkupljenega božjega berača ne vlovi, ki je tudi odplačan. Na predganci se pridigne, da je vsako hlapčevsko „delo o praznikih prepove-

dano; dobro, ali ni to hlapčevsko delo, če nosilci z vrečami o praznikih od hiše do hiše beračijo in zrnje nosijo? Še bolj krivično pa je še tam, kje je eden duhoven, že na praznik. Štefana pri rani maši popoldanske večernice opravijo in ljudem na ta praznik z beračenjem skrb in nemir delajo, in tako ljudem, ki v jutru k maši ne morejo, pa še popoldansko službo božjo odjejo. Praša se, kaj je na praznik bolj potrebno, služba božja za farmane ali pa beračenje po fari? Ali se mil. škofu od svojih podložnih to postopanje in beračenje dopade? Ko je letos neki mladi gospodek svojo božično beračijo dokončal, se je potem v nedeljo, namesto, da bi se za podarjeno mu blago farmanom zahvalil, jih je na predganci le osramotil s tem, da je pripovedal, kako je pri in v hišah vse nesnažno in grdo našel, kako grde, stare in umazane podobe na stenah visijo itd. Mi smo se pa le pogledovali in jezili, pa tudi smejali nad takim nehvaležnostjo! Zdaj pa vidite, farmani, zakaj se po bernji hodi. Res lepo ogledalo in vesela božičnica za farmane.

Leskovec. (Prisega „deviške“ tercijalke). Gospod urednik, sprejmite tudi od nas iz Stermca, ki spadamo pod Leskovec, par vrstic! Tudi naše farške „device“ so take, kakor povsod drugod. Evo Vam dokaz! V tej občini stanuje posestnik Jože M., kateri je prisiljen vsled svojih družinskih razmer (on živi sam na svojem posestvu) najeti si dekle. Nekega dne leta 1908 se priklati v Stermce dekle in prosil, nagovorjeno od drugih ljudi, pri imenovanem gospodarju službe. Gospodar se je usmili in jo sprejme v službo, čeprav je vedel kot naprednjak, da je dekle popolnoma klerikalno in da prav za prav ni njegovega mišljenja. No dobro, dekle se je hliailo in je bilo kratek čas vrlo pridno. Kar naenkrat pa prodere tercijalke lastnost na dan, t. j. mačka je pokazala svoje kremplje. Gospodar sprevidi, da dekle ni za posel pri njegovi hiši ter jo odslovi. Na to se je klatila ta tercijalka nekod po Kočevju na Kranjskem in drugih krajih blizu dve leti, tako da si je konečno „zaslužila“ (vzor leskovskih deklet) toliko, da je dala življenje nezakonskemu otroku na deželni porodišnici v Gradcu dne 8. marca 1910. Pa kaj je to! Otrok se mnogo porodi in in če se to tudi Juliki zgodi! Jeli bila kriva tercijalka Julika sama ali ne, tega ne vem, pač pa vem to, da so zagnali njeni sorodniki vik in krik, češ, brez očeta ni prišel ta otrok na svet, — kje pa je oče? — Ja, kje je oče? Najboljše, podolžimo prvega gospodarja J. M. v Stermecu za očeta, ker ta je dober posestnik in ima de-

Naša nova vlada.

Tukaj prinašamo slike naših ministrov, katere je baron Bienert za tretjo svojo vlado zbral. Od zgoraj (levo proti desnem) vidimo zaporedoma: dr. pl. Glombinski (železniški minister in poljski žlahčič), dr. Weiskirchner (trgovinski minister in član klerikalne stranke „Bog pobasaj“), vitez pl. Zaleski (minister brez opravka, kar so sicer pravzaprav vsi), grof Karl Stürgkh (minister za bogočastje in baje tudi za poduk, „črni grof“ iz Stajerske), Bienert III., (vodja in poglavar), dr. pl. Hochenburger (minister za pravosodje, katerega je že prav malo), pl. Georgi (deželnobrambeni minister, ki zahteva vedno nove kanone), dr. Mayer (finančni minister, ki ima le en opravke: iznajdeti vedno nove davke), grof Wickenburg (notranji minister). To so torej naši — „očetje“!

Das neue österreichische Ministerium.

nar. Sklenjeno, storjeno! Julika podolži svojega dobrotnika in pridnega gospodarja za očeta, pride z njim pred ptujsko sodnijo, ker ta dokaže svojo tozadevno nedolžnost in gre popolnoma oproščen domov! Julijana pa nakoplje si pri tej priliki na svojo dušo prisego, pri kateri je zvala vsega močnega večnega Boga kod pričo! Cela stvar je imela vsled ugovora državnega pravnika v Mariboru posledice in je bila dne 23. decembra p. l. obsojena Julijana v dvemesečno težko ječo, pojustreno vsakih 14 dni s postom. Pa nič ne škodi! Sedaj je že tam, kamor jo je obsodila višja sodnija. Tam si vendar enkrat premisli, kaj je prisega, kdo je oče in kako se po nepotrebnem meče blato po takih ljudeh, ki so ji izkazali zgolj — dobroto! — Gospod urednik! Zahvaljujem Vas, da ste sprejeli ta-le dopis, katerega Vam je doposlal v svarilo naše Leskovške klerikalne mladine naprednjak.

Prošnja.

Huda je zima, sneg in mraz vladata! Ne pozabite v teh težkih časih nedolžne živali, ki hudo trpi. Mislite na

ki nima ne hrane, ne toplote. Potresajte ji zrnja! Po leti vam stoterkrat povrne!

Nekaj razgovora.

(Za vse, posebno pa za Dravsko dolino.)

Naša dravska dolina bi se dala v gospodarskem oziru bolj izrabiti, kakor se to dosedaj zgodi. Dandanes mora pač vsakdo priznati, da svet napreduje in da dirjajo dežele in države in pokrajine in občine vedno naprej, v vedni konkurenci naprej. Zaspanci in dolgočasneži seveda ne dosežejo ničesar. Do zmage in do boljše bodočnosti pridejo le tisti, ki znajo oči odprte držati. Stara govornica pravi, da gre enkrat mimo vsacega človeka sreča; takrat jo je treba zagrabiti... Svet napreduje! To vidimo danes tudi že na kmetih, kjer so se stare, nekdanje razmere najdalje odhrzle. Danes že opazujemo vse drugo, umstveno gospodarsko delo, vidimo med kmeti gospodarske knjige in kmetijske časopise, vidimo tu in tam poljedelske mašine, — z eno besedo: napredek v delu, napredek v setvi in žetvi! Svoj čas so bili naši pradedje veliki nasprotniki zgradbe novih železnic. Rekli so, da železnice ne potrebujejo, da imajo dobre konje in vozove, da je škoda tiste zemlje, ki bi se porabila za nove proge, da so železnice nevarne in grešne novotarje itd. Vse to so rekli naši pradedje in kimali z glavami. V drugih krajih zopet so bili pametnejši ljudje, ki so rekli: pa naj se železnica tukaj na naši zemlji gradi. In danes? Tam, kjer se je železnica gradila, zrasla je vrednost zemlje, tam je veliko večji skupiček za kmetijske pridelke, tam napreduje gospodarstvo v vsakem oziru, tam ni visokih stroškov za vožnjo, tam se razvija industrija, ki daje zaslužka in pusti denarja v deželi. Tam pa, kjer so nasprotniki „novotarj“ kimali z glavami, zaostal je vsak razvitek, tam ni napredka, tam stojijo stoletni gozdovi, ki se ne morejo podirati, kjer je vožnja predraga, tam živi kmet na svoji grudi kakor berač ob cesti. Vprašamo: ali ni to res? ali nimamo prav? Mi gotovo nismo prijatelji vsake nove vpeljave, ker dobro vemo, da je tudi na tem polju mnogo plevela. Mi se ne navdušujemo za vsako stvar samo zaradi tega, ker je nova. Treba je tudi tukaj slamo od zrnja ločiti. Ali kar je med novimi vpeljavami dobrega in koristnega, to pozdravljamo z veseljem in za to se navdušujemo ter to tudi ljudstvu priporočamo. Kratkoviden v gospodarskih zadevah ne sme biti človek. Kajti drugače si koplje sam sebi grob... O vsem tem hočemo v teh člankih po domače in polagoma razpravljati. Mi hočemo namreč zlasti o nekaterih zadevah govoriti, ki so po našem mnenju važnega gospodarskega pomena za ptujski okraj, v prvi vrsti za dravsko dolino. Ne maramo, da bi vsak čitatelj kar z obema rokama naše nazore in naše mnenje podpisal. Ne, prav veselilo bi nas,

ako bi se tudi posamezni posestniki k besedi oglasili in v „Štajercu“ svoje lastno mnenje povedali ter brezobzirno zastopali. Kajti to smo že od nekad povdarjali, da pozna kmet svoje razmere najbolj sam. Kmet v najbolje, kje ga čevlji žuli... Toliko smo hoteli kot uvod za danes povedati. Prihodnjic pa preidemo k stvari sami.

(Naprej prihodnjic!)

Nova ministra.

V tretjo Bienerthovo vlado vstopila sta tudi dva nova moža, katerih sliki prinašamo danes. Prvi je Adalbert

Adalbert Freih. v. Widmann,
n. u. österr. Ackerbau-Minister

Karl Marek,
Minister für öffentl. Arbeiten

pl. Widmann, ki je imenovan za novega poljedelskega ministra. Drugi pa je minister za javna dela Karl Marek.

Novice.

Polom v Ljubljani. Grozni polom prvaških posojilnic že kaže svoje posledice. Te dni so v Ljubljani svinjskega trgovca Elijo Predovič za razmeroma malo svoto zarubili. Predovič so imeli doslej splošno za milijonerja. Bil je eden voditeljev in glavnih priganjačev Hribarjeve stranke. Na njegovem posestvu je več kot en milijon kron denarja vknjiženih. Najbolj važno pa je, da je ta svinjski trgovec glavni akcionar tiste prvaške „Glavne posojilnice“, katero so zdaj likvidirali. Predovič ima namreč za 2.000 K deležev in jamči tedaj za osmi del vsega posojilničnega dolga. Ker je zdaj že sam na boben prišel, seveda to jamstvo ni nič vredno in bodejo morali drugi za tega poštenjaka plačavati. Ako pride Predovič v konkurz, kar je zdaj vse-kakor pričakovati, potem mora tudi „Glavna posojilnica“ v konkurz stopiti. In gorje upnikom! Med upniki se nahaja poleg drugih zavodov tudi ljubljanska „kreditna banka“... Pač žalostno, kakšni konec jemljejo prvaška denarna podjetja, ki jih je ustanovila nezmožnost in prevzetnost zapeljivcev slovenskega ljudstva!

Švindl! Pozor! Kakor razni drugi listi, objavili smo tudi mi v zadnjih številkah plačani inzerat firme „Metropole Hungaria A. Hackenberg, Budapesta“. Inzerat je kazal veksirno sliko in obljubovalo se je v njem tistemu, ki reši to uganko, ne vemo kaj že vse. Zdaj dobimo od raznih strani pisma, v katerih se ljudje pritožujejo, da so uganko rešili, da so svoto 170 K na dotično firmo poslali, da pa

ali sploh nobenega odgovora, ali pa kakšno nič je bilo vredno stvar za svoj denar dobijo. Dotičniga zdej firma je torej sleparska in njenogo od inzerat navadni švindl. Opozorjamšops inzerat javnosti na to goljufijo! Sicer pa smo že skupaj večkrat omenili, da mi za inzerate napram oblejo iz činstvu ne moremo nobene odgovornosti prevzeti! Mi — kakor tudi vsak drugi list! — sprejema s trmamo ravno inzerate, od katerih list v velikopsa v meri živi; ali mi vendar ne moremo pri vsam se š kemu inzeratu poizvedovati, ali je dotičnik poi in ko štenjak ali lump. Čitatelji morajo biti torej — zd sami toliko izvežbani, da ločijo inzerate pošteni; Šegu in one falotovskih firm. Kadar izvem o kakšni Deže slepariji v inzeratih, seveda nastopimo protopejski temu. Ali več se od nas ne more zahtevati. Mnišnica smo torej, to mora vsak pametni človek priznati ima v nedolžni na slepariji omenjene madjarsko-jula vedovske firme, katere goljufivi inzerat seveda netine bodemo več objavili. Toliko o tej stvari! — lovit.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Plojeva „Sloga“ je zakotni listič, ki je gati. 2 vsej svoji ljubljanski poulični predrznosti vendarlni c grozovito smešen. Pomena seveda nima nobeveda, a nega, kajti list je brez vsake stranke in za umira njim ne stoji nikogar. Tudi čitateljev in naročrodnja nikov ima tako malo, da imajo gotovo prostora ti in dovolj v postranski sobi ptujskega „narodnegodno, doma“. List ima le en namen in en cilj: hofstora rata Ploja, pardon, senatnega predsednika Plojati svone mara danes noben drugi časopis hvaliti; zaba en pa je ustanovil s svojim denarjem „Sloga“, v Nev katero pisari po največ v stare čase zaljubljeni tudi fajmošter Šegula ter nekaj fantkov, ki si nam“. 2 drug način ne morejo kruha služiti. „Sloga“ jekega torej tisto za hofrata Ploja, kar je reklama za plan židovskega trgovca in kar je za cirkus tisti batolišk jaco, ki pred vratni vpije „Nur herrrrrrrein tolišk spaziert“... Vse to je splošno znano. No, Plojako je dajal in dajal denar za ta smešni listič, ki Fa mu je pač bolj v sramoto nego v čast. Ali o n vsaka stvar ima svoj konec. Ploj se je pričelmoštske za ušesmi praskati. Njegovi prijatelji so siceretske Ploju ploskali, ali cvenka niso dajali. Ploju je tam bilo pa tudi žal za drobiž, ki bi ga lahko namim. 2 drug način porabil. Lista pa tudi noče opustiti ročit Kaj torej storiti? No, slavna „uprava“ „Sloge“ je se je vsedla in je spisala nebroj drobnih pisem, ad te v katerih je točila solze kar na litre in v imenu ga č vseh svetnikov s krvavo glavo prosjajala tertalni fehtarila za podpore. Povsod je fehtala, pravpnik povsod, pri liberalcih, pri klerikalcih, pri naž k prednjakih, ja celo pri Nemcih. Ako bi to vseit ka ne bilo tako grozno smešno, rekli bi, da je oča ne vagabundovsko fehtanje naravnost škandalnosr in da je Ploj podoben razcapanemu „vandrovca“ adke ki pobira po vaših mile darove... Ako potrebuje Ploj res hvalospenov v tiskani obliki, poibaru tem naj si za sto vragov sam svoj „list“ plačuje. Druge ljudi pa naj pusti s tem beračenjem prioznic miru! Sicer je pa gotovo, da jetični „Slogi“ jlico, tudi to ne bode pomagalo. Par ljudi je bilo in morda tako neumnih, da so vrgli par kronicribite Ploju v klobuk. Ali nafehtana svota pač ne neša bode nepotrebno „Sloga“ pri življenju odbrzala o je „Sloga“ naj svojo obliko devetkrat spremeni, — je je pomagalo ji pač ne bode. „Narodni dnevnik“ i ho ji je zapustil pot za seboj in smrtni zvonček o re ji bode kmalu zapel. G. senatni predsednik i na čimpreje vstavite izhajanje „Sloge“, temmanjskali dolga bode v tiskarni in tempreje bode Vašil s politični blamaži konec!

Šegula v luknji. Jermerar Šegula v Ptuj se pač krvavo keša, da je sedel na prvaške li-ava manice. Mislil je pač, da mu je treba le dr-ahke Jurtelovega prijateljstva in vse bo dobro. Ali e-le Šegula, Šegula, prvaki imajo ljubezen le toliko nora bode šel zdaj Jurtela za-te ričet jesti? Ne, redi Jurtela se bode s pohanimi piščanci mastil, ti puri pa se bodeš na trdem ležišču postil... Jermerar Šegula je namreč pri ljudskemu štetju ko- v pr misarja ozmerjal in skozi vrata pahnil. Vpil je, spad da ne zna nemškega, da ga mestni urad nič ne naro briga itd. Preteklo soboto se je imel zaradi vašk tega pred sodnijo zagovarjati. In glejte, jerme- z nj nar je postal tako majhen, tako ponižen, da bi kaže kar iz roke jedel. Tudi nemškega se je v teh luči. v dneih prav hitro naučil; kdo bi mislil, da zdaj ima tako brihtno glavico! Pred sodnijo je go- sta voril namreč izključno nemško in od zatajenih gg-

no nič blz je bil kar nahoden. Jamral in javkal je, čična ga zdaj „Štajerc“ za nos vleče, da izgubi mnogo odjemalcev, da je bil takrat pijan, kër arjamo snops in mošt pil itd. Ali pomagalo mu pa smo že skupaj ni. Sodnik ga sicer ni obsodil, da m obvezo je na 3 dni strogega, poostregega zapreje-ora s trdim ležiščem in postom. Nič ne bo veliki nopsa v luknji, nič ne bo mošta, nič matrace. ri vsa- lam se Segula iz srca smili, skoraj bi se zjo- ali in komaj se nazaj držimo. Vbogi jermenar! rej že li — zdaj veš, Segula: osel gre le enkrat na štenih ed; Segula, ne hodi več na politični led . . .

Deželna bolnišnica v Ptuj je res že pravi v ropejski škandal. Pomisliti se mora, da je ta olnišnica določena za okroglo 150 občin, da a ima vse skupaj komaj 70 postelj, ki so se- eda vedno zasedane, medtem ko se mora na totine bolnikov zaradi pomanjkanja prostora dsloviti. Kriv tem žalostnim razmeram je pač prvi vrsti slovenski deželni odbornik Robič. lož bi se moral vendar za take velevažne stvari rigati. Zakaj ga pa imamo? Ali misli, da je eželni odbornik le zaradi svojih lepih oči? vedda, kaj temu Robiču mar, kako trpi, boleha n umira v bogo ljudstvo! Robič mora v imenu arodnjaške hujskarije s Korošcem obstrukcijo elati in deželni zbor razbijati. To je pač več edno, nego umirajoči bolniki, ki ne najdejo rostora v bolnišnici in morajo tako rekoč na esti svojo dušo izdihniti . . . O vsem tem bode rebra enkrat odločno besedo izpregovoriti!

Nevarno krstno ime. Daleč smo prišli: zdaj o tudi že krstna imena „nevarna“ in „politi- si na ga“. Zadnjič so hoteli pri ptujskih minoritih ekega otroka na ime „Friedrich“ krstiti. Ali eplapan se je postavil po robu, češ da ta ime ni atoliški. Oj sveta Simplicitas! Koliko dobrih atoliških Friderikov je že živel! Ali mora res sako Honza ali Blažek ali Lipe biti?

Fajmošter Sorn obsojen. Poročali smo svoj as o neverjetnih svinjarjih, ki jih je uganjal ajmošter Sorn v Belivodi. Črnosuknež bil je v tmetске fante zaljubljen. Vabil jih je v farovž, ih tam pogostil, jim kupoval obleke in potoval z ijmi. Nekega fanta ni hotel iz „ljubosumnosti“ oročiti. Ko je pa to vendar moral storiti, ho- el je z njim nadalje „občevati“. Mlada žena je led tega celo zadevo sodniji naznanila. Tože- tega črnosukneža je pred sodnijo zagovarjal kle- rikalni vodja dr. Benkovič. Ali pomagalo ni. župnik Sorn je bil obsojen na eno leto ežke je eče. Upamo, da ne bode v ječi zo- pet kakšno „ljubezen“ pričel in da se mu bode roča kri ohladila. Klerikalni prvaki pa so lahko ponosni: v Slovenskih goricah imajo Vresnikove sladke bratce, v Savinjski dolini pa Šornove . . .

Bosonogi šribar. Leopold Gajser v Ptuj je šribar pri slovenskemu advokatu dr. Fermevcu v Ptuj. Zadnjič enkrat je šel nad purane v Rogoznico. Obiral je tam bedre in pil vinsko kap- pljico, to pa bolj, kakor prenese šribarska natura. Vino je močnejše nego prvaki šribar, to je pribita resnica. Mladega Leopolda je vinček tako zmešal, da ni vedel, kako je prišel v Ptuj. In ko je srečno ptujski rotovž zagledal, ni vedel, kje je doma. Šel je torej v kavarno „Europa“ in hotel tam počiti. Ali brezsrčneži v kavarni so rekli, da nimajo prostora za take gospode, ki naj bi raje prenočišča v „narodnem domu“ iskali. Leopold pa si je mislil „aufbiks“ — mislil si je to, ne da bi to rekel! — in ni hotel zapustiti gorke kavarne. Naposled je prišel hudobni policaj in je prijatelja puric peljal vis-à-vis kavarne, v gostoljubno veliko hišo, v kateri se lahko brezplačno prenoči. In tam je Leopold še le izprevidel, da je na poti iz Rogoznice v Ptuj — svoje čevlje zgubil. Fejst je moral biti natrkan, da tega preje ni videl, kajti sredi zime smo in sneg je visok. Oj te presnete purice!

Ljutomerski prvak dr. Grossmann stoji zdaj v prav čudni luči v javnosti. Kakor znano, spada ta „sokol“ med najzagriženejše nasprotnike narodnega miru. Do kosti je zastrupljen od prv- aške hujskarije in opetovano že smo se morali z njim pečati. Zdaj pa se je zgodil slučaj, ki kaže tudi njegov osebni značaj v prav čudni luči. Stvar sicer še ni končana, a vendar je že zdaj vsega zanimanja vredna. V letih 1905—1907 sta bila namreč pri advokatu dr. Grossmannu gg. Vouk in Vrabl kot solicatorja uslužbena.

Tam sta baje videla, da je dr. Grossmann raz starih aktov že rabljene koleke jemal, da je tinto z neko tekočino odstranil in potem koleke še enkrat porabil. Toraj navadna goljufija! Do- tična tekočina, imenovana „Sphinx“, nahajala se je v dveh stekleničah; z njo je bilo mogoče tinto popolnoma odstraniti, tako da so bili kole- leki podobni novim. Vso to stvar sta omenjena solicatorja advokatski zbornici naznanila, ka- tera je tudi preiskavo proti dr. Grossmannu pričela. Solicatorja sta tudi izjavila, da sta vsak dan pripravljena, da prisežeta gledè istini- tosti svoje trditve. Medtem sta pa to svojo tr- ditve v neki gostilni v Ljutomerju ponovila. To je slišal sedanji solicator dr. Grossmann in je stvar svojemu šefu povedal. Dr. Grossmann je vložil vsled tega tožbo zaradi žaljenja časti. Pri sodniji sta obtožena nastopila dokaz resnice. Predlagala sta dokaz, da je dr. Grossmann m. dr. od nekega starega akta snel kolek za 35 K, da je s tem kolekom potem s tekočino „Sphinx“ ravnal in kolek še enkrat za neko potrdilo ljutomerske posojilnice (katere zastopnik je dr. Grossmann) porabil. Nadalje sta predlagala dok- az, da se je nahajal na nekem drugem potrd- dilu, ki se je izročil vodji zemljiške knjige g. Tschataritsch, tudi že preje rabljeni kolek. Vodja zemljiške knjige je kot priča to tudi potrdil. Isto- tako solicator Missia v Celovcu. Zastopnik ob- tožencev dr. Juritsch je stavil poleg tega še celo vrsto drugih predlogov, da se stvar dokaže. Ali sodnik je vse predloge odklonil, češ da ti dokazi ne zadostujejo in je toženca obsodil. Sicer je pa gotovo, da ima dr. Grossmann zdaj svoj prvaki vrat v zanjki, iz katerega ga nikdo ne reši. O stvari bomo še govorili.

Mesto Ptuj ima glasom ljudskega štetja skupaj 4637 prebivalcev, medtem ko jih je imelo pred 10 leti samo 4223; število prebi- valcev je torej naraslo za 414 oseb. Nemcev je 3489 (torej za 573 več kot leta 1900), Sloven- cev pa 392 (za 154 manj kakor l. 1900). Slo- venci so v Ptuj močno nazadovali. Prebivalstvo je večidel katoliško. Protestantov je 170 (za 65 več kakor l. 1900), judov pa 36 (za 1 manj). Hišnih števil je bilo l. 1900 304, zdaj pa jih je 328, torej za 24 več.

Reja remont. Piše se nam: Oni posestniki konj, kateri imajo boljše in plemenite kobile in se hočejo za rejo remont odločiti, se povabijo, njihove kobile poveljništvu c. k. drž. žrebčarne v Gradcu k dokazu zmožnosti za plemo in spar- jenju v temu letu na spodaj omenjenih mestih ob 9. uri dopoldne pripeljati i. s. dne 6. sve- čana v Račju (hlev za žrebce), dne 7. svečana v Spodnji Polskavi (hlev za žrebce), dne 8. svečana v Cirkovec (občinski urad), dne 9. sve- čana v Ptuj (hlev za žrebce), dne 10. svečana v Mošganjce (hlev za žrebce). — One kobile, katere so zmožne za rejo remont, se bodejo vpi- sale v knjigo remontnih kobil. K onim, v pri- puštalnih postajah v Račju, Spodnji Polskavi in Ptuj postavljenim plemeni tim žrebce- m se smejo samo one kobile pripeljati, katere so v knjigo remontnih kobil vpisane. Črez vsako vpisano kobilo se bode posestniku potrdilo iz- ročilo.

V Pobrežju pri Mariboru so imenovali refe- renta nemškega „Schulvereina“ g. dr. Baum in nadučitelja g. Wernitznigg zaradi njunih zaslug za tamošnjo nemško šolo častnim občanom.

Za župnika v Pernach imenoval je knezo- škof duhovnika g. Joh. Hauptmann.

Podružnica kmetijske družbe v Ptuj obdr- žala je 15. t. m. v Osterbergerjevem hotelu svoje zborovanje. Predsednik g. Jos. Fürst po- zdravil je mnogobrojno došle člane, nadalje g. R. Klammer kot zastopnika glavnega odbora, g. podžupana Stuedte kot zastopnika službeno za- držanega župana Orniga, g. M. Straschill, ki je zastopal okrajni odbor, nadalje glavnega tajnika g. Juvana. Le-temu je podaril tudi besedo. Glavni tajnik je omenil, da je predsednik svoje mesto odložil. Povdarjal je, da je treba podru- žnico na novo oživiti in pojasnil velike koristi kmetijske družbe. Povedal je, da ima družba mnogo sredstev za pospeševanje, živinoreje, svinje- reje, perutinarstva in sadjarstva; treba je, da se ta sredstva tudi gospodarsko koristno porabi. — Nato so člani svoje doneske vplačevali in novi vsto- pili. Vršile so se tudi volitve novega odbora. Za

predsednika je bil ednoglasno izvoljen g. Rudolf Wibmer, ki je to čast tudi sprejel. V odbor pa so bili izvoljeni gg: Fr. Osterberger, Ig. Rossmann, Jos. Ornig, O. Arzt, Fr. Rudl, M. Straschill, R. Klammer in E. Hintze. Kot delegata za občni zbor c. k. kmetijske družbe sta bila izvoljena gg: R. Wibmer in Fr. Rudl, kot namestnika pa Fr. pl. Hellin ter O. Arzt. V imenu mest- nega zastopa je podžupan g. Stuedte novo izvo- ljeni odbor prisrčno pozdravil. Istotako g. M. Straschill v imenu okrajnega zastopa. Predsed- nik pa se je zahvalil odstopivšemu mnogolet- nemu načelniku g. Jos. Fürst. Razni člani so še o gospodarskih vprašanjih govorili. Nato je bilo to velevažno zborovanje zaključeno. Upamo, da bode podružnica z novimi močmi svoje pre- koristno delo nadaljevala!

Velika sleparija. V Pilštajnu so aretirali trgovca in krčmarja Schmidt in ga oddali sod- niji v Kozjem. Schmidt je bil popolnoma brez vsacega premoženja. Vendar pa je napravil pri raznih tvrdkah velika naročila. Dobljeno blago v vrednosti 4.000 K ni plačal. Prodal je to blago globoko pod ceno, deloma ga je pa tudi pošenk- kal popolnoma tujim osebam. Sluti se, da je Schmidt druge osebe najel, ki so dotičnim fir- mam napačne podatke o njegovem premoženju dali; drugače bi gotovo ne dobil toliko blaga na up. Preiskava bode dognala, kaj je na tej stvari in bomo o nje poročali.

Vlomil je delavec Johan Stenc v delavsko barako v Laškem trgu in ukradel več ur, prsta- nov, verižic ter 100 K denarja. Zasačili so ga, ker je hotel neko uro zastaviti in je tudi svoji ljubici prstane podaril.

Kaj je resnica? Johana Povoden iz Gers- dorfa prišla je s svojim možem k fajmoštru in mu povedala, da je v drugem stanu, da se pa tega ni upala svojemu možu pred štirimi očmi povedati. Pravila je, da je bila enkrat sama doma, ko je prišel lesni trgovec Petin iz Ruš k nje in jo je, vkljub temu, da se je hudo branila, posilil. Župnik Černko je celo zadevo sodniji naznanil. Ali državni pravdnik je pre- iskavo proti Petinu vstavil, kër je ta po izpo- vedi svojega hlapca dotični čas doma bil. Zdaj toži Petin Johano Povoden zaradi žaljenja časti. Prva razprava je bila preložena in se je akte zopet državnemu pravdništvu izročilo. O celi za- devi bomo še govorili.

Surovi sin. Krčmar Bogovič iz okolice Brežic je svojo lastno mati hudo pretepel in težko poškodoval. Surovež je sodniji naznanjen.

Lepi gospodar je Miha Arlič v Novicerkvi. Svojega hlapca Jurja Kamšak je tako pretepel, da se bode moral pred sodnijo zagovarjati.

Zaprl so v Trbovljah polirja Karla Schö- binger zaradi raznih sleparij.

Oj te babe! Dekla Ana Ratej potovala je „per šub“ v Celje; tam pa je ušla. Ko jo je policaj hotel v zapor odgnati, ga je napadla in udarila v obraz. Šele z drugo pomočjo so nasilno baburo ukrotili. Obsojena je bila na 6 tednov zapora.

Nesreča. „Hunt“ je v Trbovljah delavca Miho Špitaler težko poškodoval. Oddali so ga bolnišnici.

Srčna kap je zadela v zgornji Negovi po- sestnika Antona Kobula. Bil je v Kostrivnici in prišel vinjen domu. Drugo jutro so našli nes- rečneža mrtvega.

Trpinčenje živali. Mesarski učenec Ernst Maučič v Ptuj je gnal teleta in je v bogo žival pri temu grozovito mučil in trpinčil. Smrkovega lerpobiča bode oblast že naučila, kako ima z živalmi ravnati. 25 bi mu jih naj našeli . . .

Revolver. Fantje Rebersak, Sanek in Novak iz brežiške okolice so v Obrešu razgrajali in brez povoda z revolverji streljali. Pri temu je bila Marija Bogovič smrtnonevarno ranjena. Nasilneže so orožniki zaprli.

Mladi tat. 12 letni Jože Čretnik v Sv. Jurju j. ž. je ukradel posestniku Zgoncu 90 K in jo potem z vlakom neznanu kam popihal.

Zaprl so hlapca Žmiber iz Rimskih toplic zaradi raznih tatvin in sleparij.

Vola ukradel je posestnici Heleni Jakob v Kozjaku pri Slov. Gradcu vžitkar Jaka Podle- snik. Orožniki so našli še mnogo mesa. Podle- snika, njegovo ženo in mati so dali pod ključ.

V farovž vlomil je Anton Kunej v Kopriv- nici. Ko je ravno denarja za skoraj 16000 K

pobasal, so ga prepočili. Orožniki so ga kmalu vjeli in oddali sodnji v Kozjem.

Požar. Iz neznanih vzrokov pričelo je goriti hiša v gorcah g. Jos. Fürst v Svetincih pri Ptuj. Zgorelo je tudi mnogo žita in krme. Lastnik ni zavarovan, škoda je pa velika.

Tepež. V Otičniku sta hlapca O. Visočnik in F. Strumpf napadla fanta Andreja Oder in ga težko ranila.

Brata pretepel je Johan Potočnik v Sternsteinu pri Celju. Skregala sta se zaradi neke "erbiže".

Na ledu umrl je pri delu na Dravi v Ptuj delavec Anton Pravič. Zadela ga je srčna kap.

Težki sum. Žandarji so odali sodnji mizarja Johana Žlahtič iz Brega pri Ptuj. Sumiči se ga, da je neki Mariji Žunkovič ukradel hranilno knjižico v znesku 3.361 K. Nadalje je Žlahtič na sumu, da je v zadnjih letih dve ženski umoril, s katerimi je imel ljubavno razmerje in ki so se čutile od njega matere.

Iz Koroškega.

Vihar, strašni vihar divja med prvaškimi vrstami; ako bode tako naprej šlo, zgradili bodo politikujoči kaplani še barikade in farovške kuharice bodoje metale bombe. Kaj se je zgodilo? Poročali smo to že v zadnji številki. C. kr. vlada je namreč "Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem" razpustila. In — bodimo pravični! — prav je imela! To društvo je svoj čas pokojni Einspieler ustanovil. Imelo je takrat namen, biti nekako politično orodje slovenskemu narodnjaštvu na Koroškem. Gibalo se je pa takrat vsaj v postavnih mejah. Ali pred par leti je hotela nesreča, da je priromal advokat dr. Janko Brejc iz Ljubljane v Celovec. Vzel je takoj vajeta slovenske politike v roke, — s kakšnim uspehom, to vedo prebivalci lepe Koroške sami najbolje. Z dr. Brejcem namreč se je pričela brezvestna gonja, ki kali narodnostni mir, ki hujska sosedu proti sosedu, stariše proti otrokom, ki seje le sovraštvo in ubija gospodarski napredek. Dr. Brejc se je polastil tudi takoj omenjenega političnega društva in je zasejal tudi v njem to gonjo. Od tega časa sem je postalo to društvo zbirališče protikoroške, panslavistične politike, ki je imela in ima le en cilj: razbiti koroško kronovino in združiti slovenske Korošce s Kranjci! Društvo je bilo zdaj le še instrument v rokah Brejčevega fanatizma. Vse žalostne pojave zadnjih let ima to društvo na vesti. Prirajalo je shode in vsak teh shodov je razbil slovo in prijateljstvo v dotični občini. Prav posebno hudo, brezobzirno in protipostavno je nastopalo to društvo ravno v zadnjem času z ozirom na sedanje ljudsko štetje. Brejčevi agitatorji in pri-

ganjači so lagali, grozili, zavijali, postavlo kršili, ljudstvo sleparili, da je zasmrdelo do — oblasti. In tako je morala ta oblast končno v zmislu postave to društvo razpustiti. Zdjaj pa je ogenj v strehi! Dr. Brejc kot načelnik razpuščenega društva se repenči kakor petelin na gnoju, prvaški listi cvilijo in tulijo kakor tepeni psički in vse vpije navskriž, da se je "Slovenecem na Koroškem velikanska krivica zgodila". To pa je seveda velikanska laž! Kajti prvič se sploh nobena krivica zgodila ni, kajti postava velja tudi za kranjske pritepenice in hujskače. Drugič pa pretežna večina slovenskega ljudstva na Koroškem sploh ne mara za Brejca in njegovo protikoroško politiko. Zato pa je ves prvaški vihar le — komedija!

Zopet obsojeni prvaški fajmošter. Kakor znano, vlačijo politikujoči farji svoje zagrižene nazore tudi na gospodarske shode. Istotako je znano, da taki farji splošno mislijo, da zanje ne velja postava. Evo zopet slučaj: V preteklem poletju vršil se je v Škocijanu za konjerejce važni gospodarski shod c. k. kmetске družbe. Šlo se je zato, ali naj se odloči za norično pleme ali ne; torej čisto gospodarsko vprašanje. Domači fajmošter Poljanec, ki je znan kot hujskač in prvaški zagriženec, pa niti tega shoda ni hotel v miru pustiti. V svoji brezobzirnosti spravil se je na vrlega konjerejca g. Štefana Kulterer iz Grafensteina. Ta mož je namreč poštenega naprednega mišljenja in se ne pusti podjarmiti od farskih hujskačev. Zato ga čedni župnik Poljanec ne more videti. Vstal je torej ta "duhovnik" in pričel brez vroka g. Kulterer napadati in psovati ter mu očitati švindel in lumparijo. Čudimo se, da g. Kulterer ni zavrela kri in da pobožnega obrekovalca ni s pestjo na lici mesta kaznoval. Ali Kulterer je bil pametnejši in je šel žegnanega gospoda tožiti. Pri deželni sodnji je črnosukneža seveda dr. Janko Brejc zastopal. Ali ponujani dokaz resnice se je Brejcu in Poljancu popolnoma ponesrečil. Zato je bil obrekovalni fajmošter na 100 kronglobe odnosno 5 dni zapora ter na poplaček velikih stroškov obsojen. Tožnika je zastopal g. dr. Knapitsch. Tako je prav! Črni dolgojezičnejem se ne sme ničesar zaprinesti. Postava velja za vse, za kmete kakor za farje!

Iz Maria Saala se nam piše: Tudi tukaj je na nesramni način znani umazani Peter Serajnik glede ljudskega štetja agitiral in hujskal. Stvar je oblasti naznanjena.

Zupanom v Vrbi je izvoljen g. Ernst Ulbing in to že sedmič.

Cerkveni rop. V Greifenburgu je bil cerkveni nabiralnik že dvakrat odprt in denar ukraden. Zato so zdaj nabiralnik vedno v zakristiji hranili. Ali tat je zdaj tudi tja vlomil in zopet kradel.

Pogorela je hiša in gospodarsko poslopje posestnika Johana v sv. Lenartu. Škode je za 10.000 K.

Vojaško uniformo z bajonetom vred so našli v Pliberku pod kupom drv. Bržkone jo je tam kakšni dezertar zapustil.

V led udrl se je na sv. lenartskem jezeru neki hlapec z vozom in konji. Hlapec si je k sreči življenje rešil.

Surovež. Sodnji naznanili so ključarja Johana Winkler v Beljaku, ker je posestniku Johanu Thaler najprve čašo v obraz vrgel, potem ga pa še v prst ugriznil.

Z bajonetom ranil je v Beljaku neki vojak Petra Walpitscheker. Vojak je namreč krčmarico pretepeval; ker se je zadnji zanjo potegnil, ranil ga je z bajonetom.

Angelj-varuha imajo menda tudi starčki. V sv. Valpurgi je prijel vlak kretina Jožeta Vuše in ga 40 korakov daleč seboj vlekel. Potem ga je vrgel v sneg. Vuše je ostal nepoškodovan.

V lastni hiši zgorel. V Eichforstu je gorelo pri nekemu kmetu. Da bi vsaj svoj denar rešil, tekkel je kmet v gorečo hišo. Ali plamena so ga zagrabila in potegnili so ga kot sežganega mrliča iz razvalin.

V vodnjaku je delal pri Beljaku delavec Johan Brenner. Kar nakrat se zemlja nanj podre in ga zasuje. Vkljub temu, da je prišla takoj pomoč, ga niso mogli rešiti. Nesrečnež zapušča ženo in 3 nepreskrbljene otroke.

Nesreča. Pri Beljaku se je vozil neki o na skijih. Pri temu je ponesrečil in bil tu ranjen.

Ponesrečen zrakoplovec

Pri poletu čez trdnjavo v Belgradu padel velike višine letalni stroj avstrijskega zrakoplovca Ed.

Aviatiker Rusjan t.

Rusjan. Pogumni mož je pri tej nesreči svoje nje izgubil. Rusjan je bil rojen v Gorici in slo narodnosti. Star je bil nekaj čez 20 let.

Kedaj in na kakšni zemlji se sme Tomaževo moko Za spomladno gnojenje na travnikih in poljah ne zamudite, pravčasno Tomaževo moko, kajti čimprej se izvrši gnojenje, sigurnejši je vpliv. Na njivi zadostuje zdaj potresanje na kol brazdo, v spomladni naj se ne pregloboko podorje, da si z polni uspeh.

Loterijske številke.

Gradec, dne 7 januarja: 86, 34, 26, 48.
Trat, dne 14 januarja: 60, 28, 70, 26.

Zvezda
s križcem

MAGGI-JEVE kocke

5 h

za takojšno nabavo gotove goveje juhe

so priznано najboljšje!

Climax k poljsk

motorji (Zweltakt) za surovo olje.

Najcenejši promet. Nobene finančne kontrole. Najmanjša potreba vode. Nobene nevarnosti za razstrelb

BACHRICH & Co., Dunaj pki m
XIX/6 Heiligenstädterstr. 83. VII. skimi
sviniča
star
sko oc
tve s

Ogenj!!

Pri vsaki hiši je treba galic. Kupujte in zahtevajte po vseh trgovinah "Štaličeve užigalice"! Glasal, firma brata Slawitu v Ptuj.

stoječe
li pra
slopje
ko go
jo dr
Pohan

Kathreiner Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkovpa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvirne zavoje z imenom

Kathreiner

Ptuj, t
senica
čmen
bes
turuza
roso
jda
rompir
izol
ča
irah
ša
senični g
iz
ladkor
čspije
ebule (lu
imel
rinjeve ja
Iren
clenjava
stna mo
loka za
blentna r
oveje ma
vinska m
peh frišn
peh okaj
navc
ter frištr
štajers
jca
oveje m
elečje m
lado svi
revesno
ps olje
reče, ste
jfa nav
ganje
ivo
39inski je
leko, fri
leko br
es, trdi,
es, meh
esni og
remog (

Tržna poročila

Ptuj, tedenski sejem dne 18. januarja 1911.

Vrsta	Mera in teža	Sred. cena	
		K	vin
Pšenica	50 kil	10	50
Rž	50 kil	8	—
Ječmen	50 kil	9	—
Oves	50 kil	10	—
Kuruza	50 kil	7	—
Proso	50 kil	8	—
Ajda	50 kil	8	25
Krompir	50 kil	4	—
Fižol	50 kil	8-15	—
Leča	1 kila	—	64
Grah	1 kila	—	70
Kaša	1 liter	—	30
Pšenični gris	1 kila	—	40
Riž	1 kila	—	44
Sladkor	1 kila (od do)	—	84
Češplje	1 kila	—	80
Cebule (luk)	1 kila	—	16
Kimel	1 kila	1	20
Brinjeve jagode	1 kila	1	—
Hren	1 kila	1	—
Zelenjava	1 kila	—	40
Ustna moka	1 kila (od do)	—	38
Moka za žemlje	1 kila (od do)	—	36
Polentna moka	1 kila	—	28
Goveje maslo	1 kila	2	80
Svinjska mast	1 kila	2	10
Speh frišni	1 kila	1	76
Speh okajeni	1 kila	2	10
Zmavc	1 kila	1	80
Sol	1 kila	—	26
Puter frišni	1 kila	2	90
Sir, štajerski	1 kila	—	—
Jajca	25 kom.	2	—
Goveje meso	1 kila (od do)	1	60
Telečje meso	1 kila (od do)	2	60
Mlado svinjsko meso	1 kila (od do)	2	80
Drevesno olje	1 kila	1	20
Rips olje	1 kila	1	80
Sveče, steklo	1 kila	1	76
Zajfa navadna	1 kila	—	70
Zganje	1 liter	—	80
Pivo	1 liter	—	44
Vinski jesih	1 liter	—	40
Mleko, frišno	1 liter	—	18
Mleko brez smetane	1 liter	—	14
Les, trdi, meter dolgi	1 kub. met.	9	—
Les, mehki, meter dolgi	1 kub. met.	7	—
Lesni ogeļj trdi	hektoliter	—	—
meški	—	1	80
Premog (Steinkohle)	50 kil (od do)	3	—
Mrva	50 kil (od do)	3	40
Slama (Lager)	50 kil	3	30
Slama (stelja)	50 kil	2	30
Zelje, glava	50 k. (od do)	—	—

Mestni urad ptujski, dne 18. januarja 1911.

Sprejme se

konjski hlapec

poljsko delo, plača na leto 240 kron in hrana.

Graččinsko oskrbnišтво

Novi klošter, Sav. dol. pri sv. Petru. 66

Viničar,

Krepki mož od 40—45 let, z najmanj 3 delovskimi močmi, se takoj sprejme. Dnevna plača viničarja 60 h, za ostale 50 h, jako lepo veliko stanovanje, 2 orala jako dobrega polja, leko od ene krave in prosta drva. Troški prelitve se povrnejo. K. Kübler, Altenberg pri Št. Ilju. 67

Posestvo,

ostoječe iz 4 johov njive, 2 lesa, travnik, je di pravica do pašnika. Hiša in gospodarsko splotje je vse zidano; vknjženi dolg 2.600 K, hko gori ostane; cena 8.400 K; se takoj za- bljo družinskih razmer prodaja. Vprašati je pri Pohan Wičar v Digošah (Lendorf) št. 17 pri Mariboru. 65

Naredko sejati, ali močno gnojiti!

Tudi za spomladni opravke naj se ravna vsak kmetovalec po temu od znanosti in prakse priporočenemu nasvetu.

Kot najboljše in najkoristnejše gnojenje s fosforjevo kislino priporočamo

močno gnojenje s Tomaževo moko.

Garantirano čisto in polnovredno Tomaževo moko oddaja spodajšnja firma samo v plom-biranih vrečah z varstveno znamko in 74 opombo vsebine.

Fabrikje Tomaževih fosfatov

Stern Marke Z. z o. z., Berlin W 35.

Zaradi ofert obrnite se na znane prodajalne ali direktno na zgorajšno firmo.

Dunajska borzna poročila!

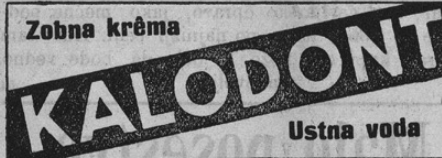
Opozarjamo vse inzerente nato, da razpošiljamo

vsaki dan borzno poročilo, v katerem se vse dogodke strogo objektivno in stvarno raztolmači.

Najvrednejši pomoček za vsakogar ki se zanima za efekte. Mesečna naročnina 3 K, v zaprti kuverti 5 K. Zahtevajte brezplačno osemdnevno poizkusno pošiljatev.

„Österr. ungar. Finanzpresse“ Dunaj I., Schulerstr. 3. 61

Zobna kréma

Ustna voda

Viničar

z večimi delavskimi močmi, ki se razume teme- ljito na vinogradniška dela in

krčmar

na račun, ki zamore opravljati krojaško kot postransko obrt, se pod dobrimi pogoji takoj sprejmeta. Kje? pove „Štajerc“ 59

Na prodaj

je pod ugodnimi pogoji dvanadstropna zidana hiša tik okrajne ceste, v kateri se nahaja že s koli 40 let dobro idoča gostilna. Okoli hiše je krasni sadni vrt z kegljiščem, 2 njivi, trav- nik in gozd; se zavoljo odhoda v Ameriko takoj prodaja ali oda v najem. Več se izve pri lastniku. Math. Centrich, pošta: Planina pri Sevnici. (Šta- jersko). 64

REKORD

izvrst. voda za lasé, okrepa živec, dosežena proti glavohlu, izpadanju las, pojavljanju šup, nepre- čelljivo za gologlave; garantirano ne- škodljiva, vpliva po kratki rabi, 1 ste- klenica 3-50 K, zadostuje za dolgo časa. Omeniti je, ali za temne ali svile lasé.

ELLA-POMADA,

pospešuje rast las in brade, napravi lasé mehke in polne. Nestevilno zahvalnih pisem. Odlikovanje zlata medalja, častni križec. 1 posodica K 2— in 3-50, 3 posodice K 5— in K 8-50. Vse le po povzjetju ali naprej plačilu svote.

Se dobi pri iznajditelji gospej Kamili Mitzky Maribor n. dr. Goethestrasse 2 b. 828

Učenec

iz dobre hiše se sprejme pri krojaškemu mojstru

Thomas Hedschet v Ptuju. 71

Dva učenca iz boljše hiše in z dobrim šolskim spričevalom, slovensčine in nemščine zmož- na, se sprejmeta v trgovini J. F. Schescherko, sv. Jurij 72 ob južni železnici.

Posestvo

leži v strajnskih Makolah 11, uro od Poljan, obstoji: hiša je zidana z dvema stanovanja, kuhinja in Stale, 4 joha loga, njive in eden majhen vino- grad, pri hiši so tudi brajde, se vse skupaj prodaja za 3000 kron. Vpraša in ogleda se ravno tam pri Janezu Wampl, hiš. št. 7.

8 dni za poizkus!

Ne kupujte nobene ure, brez da bi isto preizkusili. Jaz poš- ljem vsakomur na naročo pravo 14 kar. zlato Plaque-uro za gospode, dvojni mantelj, za K 20.—. Pri naroči vpslati je le K 10.— (ali po povzjetju) in ostanek je plačati po poiz- kusni dobi. Garantija 3 leta, da gre dobro. Naročila na Joh. Weiner, Dunaj, XIX/1, Bosc- str. 217. 60

Proda se

malo posestvo, 1/4 ure od kolodvora Štoré. Dopis na „Smodej“ gostilničar v Laškem. 62

Krepki

lončarski učenec

se pri 3 letni učni dobi, oskrbi in 6 K mesečne plače, takoj sprejme pri g. Alois Weissen- beek, lončarski mojster, Stall- hofen pri Voltsbergu. Fantu treba veselja, da si nemščine priučil; mojster in pomočniki so spodnji Štajerci. 63

Priženiti

69 se želi 50 letni mož; eventu- elno se oženi dotičnik s sta- rejšo, premožno osebo. Po- nužbe pod J. F. 49, posestnik, poste restante, Pragerhof.

Mala hiša

s 3 sobami, kuhinjo in kletjo, lepo sadno drevje, veliki vrt, na okrajni cesti, prodaja se za 3.600 K g. Jesehofnik Poljčane pri kolodvoru. 68

Hlapec

za kmetijo se proti 16 K plače sprejme pri g. Herrmannu v zgornji Pulskavi. Vstop 1. sve- čana. 77

Močna

kuhinjska dekla,

čedna in pridna, plača 12 K na mesec, se takoj sprejme v hotelu „Styria“ v Neuhaus- Dobrni pri Celju. 75

Višjega štabnega zdravnika in fizika dr. Schmida znamenito

olje za sluh

odstrani hitro in temeljito na- stalo gluhotu, tečenje iz ušes šumenje po nšesih in naglu' host tudi ako je že zastarano. Steklenica stane 2 gld. z navo- dilom o uporabi. Dobiva se samo v lekarni 773

Apotheke „Zur Sonne“ Jaki- miniplatz 24, Gradec.

Maribor

808 Domgasse 2, na oglu glavne- ga trga, kupuje se priznana najbolje in najceneje bluze, šose, predpasnike, perilo po meri. M. Wesiak.

Malo posestvo

prodaja Georg Stern pri sv. Marjeti dr. p.; dvojno stan- ovanje, klet, živinski hlev, ske- den in vse potrebno; vse z opeko krito. Cena 2.400 K. 49

Pri živčnih boleznih bodenu v strani in trganju v dihi ima na mnogih klinikah praktično preiskušeni Ichtioniomol nedosežen zdravi vpliv. 5 steklenic franko 6 K. 10 steklenic franko 10 K. — Edina razpo- šiljatev skozi ces. svetn. in apotekarja. S. Edelmann, Sambor Ringplatz št. 39. 854

Pridni viničar, ako le mogoče s 4 delavskimi močmi, se pod dobrimi pogoji takoj sprejme. Več pove g. fotograf Winkler v Ptuju. 44

Dobrega vina

prodaja 60—70 hekto, a 50—60 K loko Poljčane Franc Mihe- lič, pošta Studenice, p. Poljča- nah. 48

Učenec

za trgovino s knjigami in papirjem, iz dobre hiše, ki govori nemško in slovensko, se sprej- me. W. Blanke v Ptuju.

Grazer Kasse

(r. G. m. b. H.), Graz, Sack- strasse Nr. 14, verleiht Geld — auch in grösseren Posten — rasch, ohne Vermittler- provision, ohne Lebensversi- cherungszwang und ohne Zwang zu Gehaltsvermerkungen bei mässiger Verzinsung gegen Bürgschaft oder gegen Gehalts- abzug mit Lebensversicherung, oder gegen grundbüchliche oder sonstige entsprechende Sicherheit im Personalkredit- zweig zur Rückzahlung in Wochenraten (von welchen auch mehrere zugleich gezahlt werden können), so dass das Kapital in 5 oder in 10 oder 15 Jahren rückgezahlt wird, in allgemeinen Zweig aber in beliebig zu vereinbarenden Frist. Schnellste Erledigung. Auszahlung der Vorschüsse nach Herstellung der Sicherheit sofort Drucksortenversand.

Kupujem

bukovii les

popolnoma zdrav les v deblih od ca. 30 cm naprej po celih vagonih. Ponudbe (od želez- niške postaje v vagon naloženo) sprejema pod K. K. 73 uprava tega lista. 30

Krepki

Pekovski učenec

s celo dobro oskrbo, ki dobi pozneje tudi plačo, se sprejme v pekarni Anton Nieschanz, Mitterdorf, Mürzthal, zgornjo Štajersko. 24

Kupite

nič drugega proti

Kašelj

hripavosti, katarhu, za- slinjenosti, krčnemu in oslovskemu kašlju ka- kor fino oksne Kaiser' jeve

prsrne karamele

s „tremi smrkami“ not. potr. sprič. zdr. v privat- nih jamci gotovi uspeh. Zavoj 20 in 40 vinarjev. Doza 60 vinarjev. Dobi se pri H. Molitor apoteka v Ptuju, Ig. Behrbalk, apoteka v Ptuju, Karl Herrmann, Laški trg, A. Eishbacher, Laški trg, A. Plunger, apoteka, Pod- četrtek. 886

Jaz Ana Csillag!

z mojim 185 cm dolgim velikanskem Lorelei-lasem, dobila sem to lasce po 14 mesečni rabi moje pomade, ki sem jo sama iznajdila. Ta je edino sredstvo proti ispanjanju las, za pospeševanje rasti las, za okrepitje lasne podlage, ona pospeši pri gospodih polno in krepko rast brade in daje že po kratki rabi ravno tako glavnim lasem kakor onim brade naravnih svet ter polnost; obrani lasem, da ne postanejo prehitro sivi do najvišje starosti.

Cena 1 piskerca K 2, 4 K, 6 K in 10 K. Pošta razposiljuje vsaki dan pri naprejšnjem svote ali potom poštnega povzeta po vsem svetu iz fabrike

Ana Csillag, Dunaj I.

Kohlmarkt št. 11.
kamor je pošiljati naročila.

20

Najzvrstnejše in najboljše tambure izdeluje in razposilja

Prva sisačka tvornica tambur J. Stjepušin Sisek (Hrvatska).

Odlikovan na Pariški razstavi l. 1900 ter na Milenijski razstavi 1895.

Razven tambur in skladb za tambure ima rada glazbila kakor: goste, citre, kitare, mandoline, harmonike, okarine itd., za katere se pošilja posebni cenik s slikami.

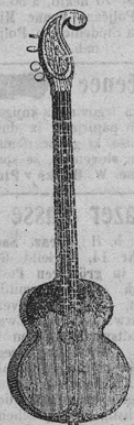
Veliki ilustrirani cenik pošlje vsakomur zastonj in franko.

V tej tvornici izhaja strokovni tamburaški mesečnik pod naslovom

„Tamburica“,

kateri prinaša poleg pouko in krasne tamburaške skladbe in košta celo leto samo 8 kr.

971

Občinska hranilnica (šparkasa) v Ormožu,

ustanovljena 1879, giro-konto pri avstro-ogrski banki

konto post. hranilnice št. 832036,

prevzame vloge vsaki dan,

izposoje domače štedilnice (Heimsparkasse), kapitalizira nedvigljene obresti vsakega pol leta in plača rentni davek iz lastnega. Ona daje posojila na zemljišča, poslopja, menice (Wechsel) in vrednostne papirje pod najugodnejšimi pogoji in proti zmernemu obrestovanju ter daje vsakega dopoldne rada in brezplačno pojasnila v vseh hranilničnih zadevah. Za vloge jamči ne samo izdatni rezervni fond zavoda, marveč tudi mestna občina ormoška z vsem svojim premoženjem; poleg tega je ta šparkasa potrjena državnemu nadzorstvu in državnim revizijam.

Vsled tega je za vložnike najzanesljivejši in najvarnejši denarni zavod.

972 Ravnateljstvo.

PATEPHON

Edina mašina za govorenje na plate, ki igra brez igel. Izdelek svetovne firme

Pathé Frères.

To je na vsak način **najboljše.** Prekosi vse drage zisteme. Plate se ne obrabijo, ne praskajo; čuje se resnično muziko. Cenike zastonj in franko.

Predstavi brez da bi sihl k nakupu. 583

C. ACKERMANN

urar v Ptuj (teater.)

Največje povišanje teže

Najkrajše trajanje pitanja! Najfinejša kaka

Brez razumnega krmljenja so dobri pridelki v živinoreji izključeni.

„Lucullus“ vrsta II za rejo 50 kil z vrečo v reži
„Lucullus“ vrsta III za pitanje K 11-50 od fabrike

Ceniki brezplačno od fabrike živalskih krmil

Fattinger & comp. z. z. s. z. Dunaj - Inzers

Svetovno mojsterstvo v industriji vendar pridobljeno!

Prevezte edine razprodaje me spravi v zlatu za le K 4-90 oterirati elegantno, ekstra amer. 14 kar. zlato-duble Švic. žepno ura ima dobro idoč 36 urno Anker-kolesje pre znanke „Speciosa“ in je na električni poti v zlatom prevlečena Garancija za 4 leta.

1 k. K 4-90
2 k. K 9-30

Vsaki uri doda se fino pozlačeno veržico. Brez rizike, ker izmenjava dovoljena, ev. nazaj. — Pošlje po povzetju

E. HOLZER, Krakova, Stradom 1812

1 do 2 vinarja

prometnih stroškov za uro in HP z mojnimi pat. motorji za surovo olje z visokim pritiskom (Rohöl-Hochdruck-Motoren od 16 HP naprej.

4 do 5 vinarjev

pri mojih petrolin-motorjih in petrolin lokomobilih, ter 2-3 HP in tudi stoječih motorjih.

Fabrika motorjev J. Warchalowski

Dunaj III. Paulusgasse 1.

Tisoči motorjev v prometu. Ceniki zastonj. Ugodni plačilni pogoji. V zalogi tudi že rabljeni petrolin-motorji. 51

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj razven klavnice in plinarske hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo. Vsakomu se les hlodi, itd. po zahtevi takej razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati iz spahati i. t. d.

V življenju nikdar več!

Mesto 16 kron samo 6 kron.

Vsled cenega nakupa v veliki fabriki ur, prodam mojo pravo kovinsko

„Gloria“-srebrno remontoar uro

dvojni mantelj, 36 urno izvrstno rom. kolesje, teče v kamenjih, krasno obije, graviranje z kobjem, jelenom, levom ali vapnom, dokler izda zaloga za malenkostno ceno

6 kron za en kos

prejšnja cena 16 kron.

Primerna „Gloria“ srebrna veržica 1 krono 3 leta garancije. — Pošilja po povzetju Eksportna hiša ur

Max Böhnel

Dunaj IV., Margaretenstr. 27/25. 1053

Jožef Pirich

usnarj v novem hramu v Ptuj

kupuje vsakovrstne kože, tudi svinjske, po najvišji ceni. Vzame tudi vse kože v delo in jamči, da bode vsako izvrstno in po najnižji ceni izdelal; ima čevljarstvo opravlo, jako močne podplate in dobro usnjo po najnižji ceni. Kdor tam enkrat kupi ali kožo v delo dā, bode vedno zadovoljen. 54

Malo posestvo,

ki obstoji iz največ travnika, njive, gozda in vinograda (amerikanski nasad), primerno tudi za gospodarstvo z mlekom, 1 uro hoje od Maribora, se proda. Več se izve pri lastnici g. Rosalia Purgei, Leitersberg P. Pössnitz. 32

Žganje

vsake vrste od 80 vin. naprej na drobno in debelo priporoča posestnik žganjerije

Hans Wouk

v Poličanah. 86

Vsakdo naj bi se prepričal

da je Praško domače mazilo v vsaki hiši neobhodno potrebno.

Že 40 let sem pokazalo se je omehkajoče, vlačilno mazilo, imenovano **Praško domače mazilo** kot zanesljivo sredstvo za obveze. Varuje rane, pomanjša vnetje in bolečine, vpiiva hladilno in pospeši zaceljenje ter zdravljenje.

Pošta razposiljuje vsaki dan.

1 doza 70 h. Pri naprejšnjem plačilu 3 K 16 h. se 4 doze, za K 7— pa 10 doz franko na vse postaje avstro-ogrške monarhije pošlje.

Vsi deli embalaže nosijo postavno depozirano varstveno znamko.

Glavna zaloga 939

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni liferanti

apoteka „pri črnemu orlu“
Praga, Kleinseite, ogelj Nerudagasse šte. 203.
Zaloga v apotekah Avstro-Ogrske.

Oblastnijsko dovoljena razprodaja

Ivan Berna

v Celju, gospodska ulica šte. 1

prporoča svojo bogato zalogo obuval za pomladansko zimsko sezijo, vse vrste moških, damskih in otroških čevljev nega in tujeja izdelka. Gumj za pete, vrvice, zaponke vedno večji izbori. Priporočam tudi specialistom prave gorske in čevlje izdeluje se po meri v lastni delavnici, sprejemajo popravila. Postrežba točna, cene solidne. Zunanja narodna povzeta.

Viničar

sprejme se takoj za Lembah pri Mariboru

Več pove g. M. Straschill v Ptuj

Ustanovljeno 1752.

Josef Goriupp

usnjarska delavnica v Ptuj (Bürgergasse 1.)

kupuje vse vrste kož, tudi svinjske kože, po najboljših prevzame vse vrste kož v največje izdelanje in priporoča zalogo v usnjo za podplate, v rujavih, gladkih, narbnih kotah, pitlinge, lakasto usnje, gemse, šagrin, satinovo usnje, usnje, blank-usnje itd. ter vse potrebščine za čevljarje

Zahvala.

Jaz podpisani Mihael Majcen, posestnik v De 28 obč. Ponikva na j. ž., bil sem vsled požara 28. decembra 1910 oškodovan. Izjavljam tem potožarni zavarovalni „Franco-Hongroise“ v Gradcu iskreno zahvalo, ker mi je po svojem zastopniku Joh Zdošek v Ponikvi pouno svoto kulantno izter priporočam ta zavod vsakomur.

Ponikva, 17./1. 1911.

Miha Majcen

Fr. Jamniker, } prič.
Albert Vigil